

TADIMLIK

Edip
CanseverBezik
Oynayan
Kadınlar

(Edip Cansever, "Bezik Oynayan Kadınlar" adlı kitabını tamamladı. Adı geçen kitabın, "Ester'in Söyledikleri" bölümünden şiirler sunuyoruz.)

Kendime

Kimseye karıştım mı? hiç karışmadım
Bu ki bana tuhaf sayılmadı
Gözleyip sordum mu hiç? hayır sormadım
Bu ki bana yalan sayılmadı
Acımak işim miydi? hayır
Bir evden olmak kötü müydü? hayır
Zamana zamanla bakmak ne idi ki
Baktım
Tarlayı tarlayla ölçtüm
Meyvayı meyvayla ölçtüm
Denizi denizle ölçtüm
Göğü gökle ölçtüm
Zaten insanı insanla ölçtüm ki
Buruk bir tat mı duydum
Ve duydum
Her şey ki bir yorumdu, sonuç değildi
Sonuç ki zaten yoktu

Sen ki kim
Beni bütün bütün bırakma.

Umuş

Bütün iyi kitapların sonunda
Bütün gündüzlerin, bütün gecelerin sonunda
Meltemi senden esen
Soluğu sende olan
Yeni bir başlangıç vardır

Parmağını sürsen elmaya, rengini anlarsın
Gözünle görse elmayı, sesini duyarsın
Onu işlense, yuvarlağı sende kalır
Her başlangıçta yeni bir anlam vardır

Nedensiz bir çocuk ağlaması bile
Çok sonraki bir gülüşün başlangıcıdır

Akmayı
Duydum

Ben ben idim, onlar oydular
Karanlık indii bize sığındı
Yılları çok çağlar gibiyiz
Günleri çok yıllar gibiyiz
Uzun sessiz bir ağlamak gibiyiz
Geyik akar suları özleyince
Akmamız yok, çekilmiş nehirler gibiyiz

Yelin sürdüğü yaprağı mı iteceğim
Kötülük nedir, var mıydı bilenimiz
İyilik nedir, var mıydı bilenimiz
Ana karnında süttün
Bembeyaz örülmüşüz de
Derim ki — demek istemem— vahşetin imleriyiz

Ben ben idim, onlar oydular
Geçip de geri dönmeyen bir yeliz
İnsan akar insanı özleyince
Yılları çok bir gün gibiyiz

Akmadık.

İstek

Çünkü ağızım öyle istedi
Dudaklarım öyle istedi
Ve göğsüm ve avucumun çukuru
Ve arkam ve önüm ve boynum
Öyle istedi

Çıplaklığımınla övünürüm
Dişliliğimle övünürüm
Benim olan her şeyi kullanırım
Kullanmak ayıp mıdır? değildir
Ayıp olan ki nedir?
Ben bunları bir güzellik bilirim

Yüreğimin gözlerini kapatma
O ben ki her şeye daha iyi bakayım
Bir evdeki dört kişiden biriyim
Kendimi onlardan istedim mi? istemedim
Sözlerine uydum mu? hayır uymadım
Ve bana demediler ve zaten demediler
Herkes suyuna daldı
Levyatanı olta ile çekebilir misin
Herkes suyuna daldı

Yüreğim pekişiktir.

Düşüş

Çüce bir kadınla kambur bir kadın
Günü söylendiler bir park kanepesinde
Ve artık gitmediler, çünkü hiç gitmediler
Ayaklarının altına düşüşü
Orada gizlendiler

Seniha'yla Cemile
Dünyalarının altına düştüler
Günlerinin kışları
Karlanya örttü onları

Sen bunu söyledin ya
Kendin için bilme.

